

Як підготуватися до сповіді

Сповідь — це повне визнання гріхів перед священиком з наміром одержати від нього розрешення.

До доброї сповіді маємо:

- 1) зробити точний обрахунок сумління;
- 2) жаліти, що ти через гріхи втратив(-ла) небо, заслужив(-ла) на пекло й, що найважливіше, що ти образив(-ла) Бога, найвище Добро, та найліпшого свого Отця та Добродія;
- 3) висказати свої провини, ясно, нічого не приховуючи, бо інакше твоя сповідь була б святокрадська;
- 4) збудити в собі тверду постанову більше не грішити й уникати нагоди до гріха;
- 5) відправити покуту, яку священик назначить і виправити зло, заподіяне ближньому.

Коли зачнеш обрахунок сумління, гаряче помолись до Святого Духа, щоб дав тобі ласку пізнати твої провини й сердечно жаліти за гріхи. Опісля пригадай собі, коли ти сповідався(-лася) останній раз, чи не забув(-ла), або зі сорому не затаїв(-ла) якогось тяжкого гріха, та чи відправив(-ла) наложену покуту? Для полегшення обрахунку сумління, переглянь по черзі Заповіді Божі й пильно нагадуй собі, особливо при тяжких гріхах, скільки разів ти провинив(-ла)ся проти котрої Заповіді думкою, словом, ділом на день, на тиждень, на місяць.

Щоб ти привів(-ела) собі те все легше на пам'ять, пригадай собі особи, з якими ти приставав(-ла), що ти з ними говорив(-ла) та як поводив(-ла)ся. Далі застановися над обов'язком свого стану та звання, пригадай собі ті заняття, що ними ти займав(-ла)ся. Якщо спостережеш, що в дечому був тяжкий гріх, то вважай, чи ти зробив(-ла) його раз, два рази, чи більше; бо при тяжкому гріхови треба конче сказати, скільки разів ти зробив(-ла) його й чи сам(-а) зі собою чи з ким другим.

Не соромся визнати все, перед священиком, таким же немічним чоловіком, як і ти сам(-а) — чого ти не соромив(-ла)ся робити, може, перед багатьма, а може, з багатьма особами. Бо згрішити — це людська річ, та християнська — перестати грішити. Але тривати в гріху — це вже диявольська річ.

До сповідальниці приступай з покорою, на священика гляди не як на звичайного чоловіка, але як на заступника самого Христа Господа. Коли мусиш чекати перед сповідальницею поки не прийде твоя черга, то не розмовляй, не пхайся, а молися й роздумуй про милосердя та доброту Ісуса Христа, що

установив святу Тайну Покути. Розважай і те, що цю сповідь ти повинен(-а) так точно відбути й з таким сердечним жалем, як би це була остання сповідь у твоєму житті. Приступивши до Святої Сповіді, не чекай, аж священик почне тебе питати, але сам(-а) скажи: коли ти сповідав(-ла)ся, чи відправив(-ла) покуту та якими гріхами образив(-ла) ти Бога.

Молитва перед обрахунком сумління

Милосердний Боже! Ти сам сказав, що не хочеш смерти грішника, але щоб він навернувся і жив. Оце я негідний(-а) паду на лице перед Тобою та зі сльозами молю Тебе: поступи зі мною, Боже, по Твоєму безкінечному милосердю. Не відкидай мене, Господи, через множество моїх гріхів, а вчини Твоєю святою ласкою, щоб я пізнав(-ла) гідоту своїх гріхів, переймав(-ла)ся щирим жалем і засмученим серцем визнав(-ла) всі свої провини перед Твоїм заступником у святій Тайні Покути!

Душе Святий, подателю всіх ласк, прийди й допоможи мені достойно приготуватися прийняти св. Тайну Покути. Молю Тебе: просвіти мій розум, щоб я пізнав(-ла) свої провини; скріпи мою пам'ять, щоб я пригадав(-ла) собі все, чим я образив(-ла) свого найліпшого Бога й Пана. Моєму серцю подай ласку сердечного жалю та дай щиру волю на майбутнє поправитись і більше не грішити. Пристанище грішних, Маріє, святий Ангеле Хоронителю й усі святі Божі Угодники, заступіться за мене перед Богом й випросіть мені ласку відправити цю Святу Сповідь так, щоб я міг(-ла) почути слова: «Відпускаються тобі гріхи, йди в мирі!»

ОБРАХУНОК СУМЛІННЯ

Нагадай собі присутнього Бога, зітхни до Святого Духа за ласкою пізнати свої гріхи й питай себе:

Коли я сповідав(-ла)ся останній раз? Чи не затаїв(-ла) якого гріха? Чи жалів(-ла) за гріхи та чи мав(-ла) щиро волю поправитися? Чи я відправив(-ла) покуту?

Замітка щодо обрахунку сумління

Щоб сповідь пішла тобі легше, щоб ти міг(мог-ла) висповідатися, як годиться, подано тобі тут у запитих цілий опис гріхів, у яким, наче в дзеркалі, побачиш усі гріхи, яких люди звичайно допускаються.

Цей опис укладений за десятьма Заповідями Божими, до них долучені також церковні заповіді й головні гріхи.

Коли будеш готуватися до сповіди, коли будеш розбирати свою совість за цим переліком гріхів, то треба тобі знати дві речі, а саме:

По-перше: не думай, що цей виказ гріхів для того, щоб ти собі кілька разів його прочитав(-ла), вивчив (-ла)ся напам'ять і опісля усе те говорив(-ла) священникові на сповіди. Ні, цей опис гріхів має бути тобі лише допоміжним, щоб ти легше пізнав(-ла) власні гріхи. Бо, може бути, що ти на своїй душі не маєш тих усіх гріхів, які тут описані, або можеш мати навіть такі гріхи, що тут неописані. Отже, на сповіди маєш говорити з поданих ось тут гріхів лише ті гріхи, які ти з допомогою цього списку завважав(-ла) у себе.

По-друге: не думай, що всі гріхи, зазначені у цьому описі, доконечно тяжкі гріхи, смертні. Гріх тяжкий, смертний, чоловік чинить лише тоді, коли зробить щось противне любови Бога, ближнього, чи себе самого у важливій речі, свідомо та розважливо, зовсім добровільно!

А коли ти попри всю увагу та старання під час іспиту совісти не зможеш пізнати, чи те, що ти сповнив(-ла), гріх тяжкий чи повсякденний, то не сумуй та не гризися тим. Достатньо для тебе, якщо на сповіди скажеш священникові всякий гріх так, як ти його зробив(-ла), себто, коли ні не применшиш, ані не додаш, а скажеш усе щиро так, як воно дійсно було. Священик уже сам розсудить, який це був гріх.

Оскільки згадати всі гріхи на сповіди буває важко, можна виписати їх на листочок і на сповіди зачитати.

Перша Заповідь

Думки:

Чи мав(-ла) думки проти св. віри й чи не займав(-ла)ся добровільно такими думками, або, може був(-ла) недбалий(-ла) у відкиданні цих думок?

Чи не нишпорив(-ла) цікаво в Тайнах св. віри?

Чи не втратив(-ла) надії на Боже милосердя?

Або чи не грішив(-ла) у тому намірі, що Бог милосердний і відпустить тобі гріх?

Чи не мав(-ла) наміру грішити, доки тільки міг(могла) би, і аж при кінці життя покаятися, жалувати?

Чи не вірив(-ла) занадто в свій розум та в свої діла?

Чи не вірив(-ла) у забобони, ворожбитство, сні й чари?

Слова:

Чи не нарікав(-ла) на Бога в нещасті?

Чи не говорив(-ла) злого про святу віру, або чи не заперечував(-ла) якої правди віри?

Чи не насміхав(-ла)ся з церковних обрядів та богослужень?

Чи не вчив(-ла) кого яких забобонів?

Чи вихваляв(-ла) себе?

Чи не дорікав(-ла) або чи не ганьбив(-ла) кого за те, що живе чесно, не хоче мститися на других, що совісно захоче Божі заповіді?

Чи злою радою не перепинював кому сповнити доброго діла?

Діла:

Чи не займав(-ла)ся якими забобонами, наприклад.: чи не брав(-ла) і не носив(-ла) із собою яких карток, льосів, зілля для того, щоб устерегтися від нещастя, чи не замовляв(-ла) від слабости, чи не викладав(-ла) карти, або чи не вживав(-ла) яких інших способів відгадувати майбутні, або відкривати тайні діла?

Чи не читав(-ла) та чи не перераховув(-ла) у себе, або другому(-ій) не давав(-ла) злих, заборонених книжок?
Чи не мав(-ла) неохоти до добрих діл, чи мерзив(-ла)ся ними, або чи був(-ла) недбалий(-а) на молитві та й взагалі в тому, що стосувалося Божої слави?
Чи не товаришував(-ла) та не заходив(-ла) у розмову з недовірками, наражаючи свою віру на небезпеку?
Чи не брав(-ла) або комусь не давав(-ла) грошей за яку річ Богові посвячену?
Чи не радив(-ла) кому, або чи сам(-а) не заключав(-ла) недозволеного супружества?

Недбальство:

Чи не був(-ла) недбалий (-ла) щодо вивчення віри та пізнання науки святої Церкви?
Чи не занедбав (-ла) просити Божої допомоги в спокусах і небезпеці душі?
Чи не був(-ла) невдячний(-а) Господеві Богові за одержані ласки?
Чи старав(-ла)ся мати добрий намір у своїх ділах?
Чи не занедбав(-ла) якого доброго діла для людського ока?

Друга Заповідь

Думки:

Чи не мав(-ла) наміру фальшиво присягати?

Слова:

Чи не хулив(-ла) Бога, Пречисту Діву або Святих?
Чи не вимовляв(-ла) імені Божого або Святих без потреби й без належної пошани?
Чи не вживав(-ла) слів Св. Письма до жартів, особливо ж негарних?
Чи не присягав(-ла) на марно або чи не присягав(-ла) на неправду, або на таку річ, що не був(-ла) певний(-а) чи то правда?
Чи не присягав(-ла) помститись, або довершити якого злого вчинку?
Чи не обіцяв(-ла) чогось під присягою, хоч мав(-ла) волю не додержати того?

Діла:

Чи не привів(-ла) коли кого до кривоприсяги?
Чи не давав(-ла) кому нагоди до хули?

Недбальство:

Чи не зломив(-ла) обіту, присяги, або чи не був(-ла) недбалий(-а) у виконанні того, що обіцяв(-ла) або на що присягав(-ла)?

Третя Заповідь

Думки:

Чи не мав(-ла) гадки не піти на Службу Божу в неділю та свято?
Чи не задумав(-ла) робити тяжку роботу в неділю або свято?

Слова:

Чи не розмовляв(-ла) в церкві в часі Служби Божої або в часі іншого набоженства, й чи то було в неділю або свято, і як довго?
Чи іншим не перепинював(-ла) у слуханні Служби Божої?

Діла:

Чи не працював(-ла) сам(-а), або чи других не заставляв(-ла) до роботи в святочні дні без справедливої причини і як довго працював(-ла)?
Чи не уймив(-ла) належної честі духовним особам?
Чи не безчестив(-ла) Божого дому залицаннями, гидкою любов'ю, бесідою, сміхом, жартами?
Чи не ломив(-ла) наказаного посту, і то без достатньої причини?
А коли за дозволом церковної влади їв(-ла) м'ясо в наказані дні, то чи вповнив(-ла) приказані умови?
Чи в піст, у ті дні, коли вільно їсти м'ясо, перед або після їди відмовив(-ла) 5 разів «Отче наш» і 5 разів «Богородице Діво»?
Чи в неділю або свято не тратив(-ла) часу на гру в карти, чи не пересиджував(-ла) у корчмі?
Чи не впивав(-ла)ся, чи не їв(-ла) над міру або захланно?
Чи не попав(-ла) у церковну клятву?
Може приставав(-ла) з виклятими з Церкви?

Недбальство:

Може не збороняв(-ла) своїм слугам та дітям робити в святкові дні?
Чи не опустив(-ла) з недбальства Служби Божої й духовної науки у святкові дні?
Чи не приготавляв(-ла)ся належно до прийняття Святих Тайн і чи приймав(-ла) їх з належною побожністю?
Чи не був(-ла) добровільно розсіяний(-а) на молитві, а як приходили розсіяння, чи намагав(-ла)ся їх відганяти?

Четверта Заповідь

Думки:

Чи не мав(-ла) ненависті до батька-матері або до старших людей?
Чи не бажав(-ла) їм зла, як: смерті, нещастя або чогось подібного?
Чи не гордував(-ла) ними в серці, в думці, та чи не посуджував(-ла), чи не підозрював(-ла) їх без підстави?

Слова:

Чи не нарікав(-ла) перед іншими на батьків та на старших, або чи не дорікав(-ла) їм в очі, або чи не грозив(-ла) їм чим, або чи не збезчестив(-ла) їх?
Чи погорджував(-ла) ними в бесіді?
Чи не робив(-ла) того всього зі своїми дітьми та челяддю?

Діти:

Чи не підніс(-ла) руки на батька, матір, або чи яким іншим способом не зробив(-ла) якої прикрості, — чи був(-ла) їм послушний(-а)?
Чи проти їх волі не ходив(-ла) на які забави, музику, або до корчми?
Чи не взяв(-ла) чого з дому родичів без їх дозволу?
Чи не сварив(-ла)ся з ними?
Чи своєю впертістю й непослухом не приводив(-ла) їх до злості?
Чи не погорджував(-ла) священиками, монахами, монахинями, вчителями та, взагалі, старшими від себе людьми?
Чи не силував(-ла) своїх дітей до подружжя проти їх волі, або чи не пхав(-ла) своїх дітей у зле товариство, хоч вони самі не хотіли йти?

Недбальство:

Чи допомагав(-ла) родичам, як вони потребували твоєї допомоги?
Чи доглядав(-ла) їх у слабості?
Чи не прирікав(-ла) кому подружжя без поради родичів?
Чи не дбав(-ла) про щоденні потреби своєї(-го) жінки(чоловіка) та челяді?
Чи виховував(-ла) своїх дітей та челядь у Божій боязні, чи посилав(-ла) їх на Службу Божу, проповідь, катехизм?
Чи вчив(-ла) їх молитви?
Чи мав(-ла) око на їх поведінку і чи вглядав(-ла) те, що вони роблять та куди ходять?
Чи нагадував(-ла) та картав за проступки?

П'ята Заповідь

Думки:

Чи не бажав(-ла) помсти?
Чи не бажав(-ла) ближньому смерті або іншого якого більшого зла, або чи не тішив(-ла)ся з чужого нещастя?
Чи не заздирив(-ла) ближньому?
Чи не смутив(-ла)ся з чужого добра, або коли ближній мав славу?

Слова:

Чи не говорив(-ла) чого такого, що могло призвести до злості?
Чи не говорив(-ла) сам(-а) собі «хоч би мене смерть постигла, аби мене грім забив, аби я до вечора не дочекав(-ла)!» і т.п.?
Чи не бажав(-ла) комусь чогось такого?
Чи не радив(-ла) кого вбити, скривдити, або чи не хвалив(-ла) кого?
Чи не обмовив(-ла) або чи не наговори(-ла) на когось?
Чи не злословив(-ла) кому?
Чи замість дати вбогому милостиню, не відправляв(-ла) його лайкою та прокльонами?

Чи не картав(-ла) загостро своїх підчинених?
Або чи картав(-ла), радше, з гніву та злості, як для самої справедливості?

Діла:

Чи не вдавав(-ла)ся коли в небезпеку життя або гріха?
Або не пошкодив(-ла) собі коли на здоров'ї надмірною їдою або питтям?
Чи не мстив(-ла)ся кому за кривду?
Чи не ображав(-ла) кого, або не бив(-ла)?
Чи не зачинав(-ла) з ким сварки та чи не приводив(-ла) кого до гніву, або чи не мав(-ла) до кого ненависті?
Чи водив(-ла)ся непотрібно по судах і чи не провадив(-ла) непотрібних процесів?
Чи не згрішив(-ла) кого, особливо молодших, своїм злим поведінням, або чи не противив(-ла)ся тим, що добре чиниш та не спокусив (-ла) кого до якого зла?
Чи не давав(-ла) кому яких шкідливих ліків для того, щоб йому пошкодити?

Недбальство:

Чи старав(-ла)ся навернути свого ближнього, якщо недобре робив(-ла) або чи порадив(-ла) кому, як міг(могла) і потреба була, особливо, як просив тебе поради?
Чи радо давав(-ла) перепроситись, як тебе хто чим образив, чи, може, оминав(-ла) його, коли він хотів тебе перепросити?
А чи не відкладав(-ла) перепросити кого, як ти його образив(-ла)?
Чи надолужив(-ла) за кривду або за образу?
Чи вітав(-ла)ся зі своїм ворогом, як він хотів із тобою привітатись?
Чи привітав(-ла)ся першим(-ою) з ним, коли його образив(-ла)?

Шоста й Дев'ята Заповідь

Над цими двома Заповідями годі широко розводитись, через те, що все, що стосується їх неначе смола, що до неї все липне. Так і все, що цих гріхів стосується, бруднить серце та гидить душу. Отже, хто прогрішився проти цих двох Заповідей, дуже легко пізнає свої гріхи. Скажемо лише, що гріхи проти цих двох Заповідей, — це зараза, що нищить майже цілий світ і пхає його до пекла. Коли ж і ти заражений тією пошестю, то, щоб з неї вийти, мусиш добре розібрати свою совість щодо найдрібніших речей і щиро висповідатися з усього. Перейди, отже, передовсім, свою пам'ять, розум, волю. Оглянься у всі свої змисли, особливо очі, вуха, насамперед дотик. Вглянь у всі свої гадки, слова й діла. Пригадуй собі навіть сни, бо, може, бути, що ти мав(-ла) уподобання навіть у гидкім сні? Застановися добре чи ти кого не спонукав(-ла) до якого огидного гріха? Чи не помагав(-ла) кому до того гріха? Чи не помагав(-ла) кому до того гріха листами, подарунками або даючи гидкі книжки й газети? Чи не говорив про той гріх особливо перед молодшими, або ще гірше, перед малими дітьми? Чи не доводив(-ла) сам(-а) себе або інших до того гріха гидкими образами, рисунками, книжками, піснями, рухами, танцями, радою, намовою, захованням або таки злим прикладом? Пригадай собі, чи в намірі до того гріха не вбирав(-ла)ся, не ходив(-ла) до церкви, на забави, поміж сусідів? Чи не був(-ла) недбалий(-ла) при відкиданні спокус щодо того гріха? Чи в часі спокуси взивав(-ла) до Божої помочі, охорони Пречистої Діви Марії та Святих?

Знай добре, що, визначаючи на сповіді ці гріхи, мусиш передовсім вказати обставину, особу, з якою ти той гріх зробив(-ла), і місце, де це сталося(бо це важливо). Пригадай собі, чи не дозволяв собі які жарти, або щось таке з особою, якій говорив(-ла), що маєш намір з нею одружитися? Чи не кинув(-ла) через цей гріх головню пекельної незгоди між чоловіком та жінкою?

Чи займа(ла)вся мастурбацією?

Петтінгом?

Чи перегляда(ла) порнографію?

Чи використовував методи запобігання вагітності?

Накінець, знай, що найменшого проступку, найменшої провини в цій речі, не повинен(-а) ти вважати за дурницю, бо так, як через маленьку іскорку йдуть із димом цілі господарства, села та міста, так і щодо цього: з кожної дрібнички буває велике нещастя і в душі кожної поодинокі особи, й у цілій спільноті. Отже, знай, що всяке незаховання цих Заповідей, коли воно добровільне й з розумом сповнене, — це тяжкий гріх.

Сьома й Десята Заповіді

Думки:

Чи не мав(-ла) охоти щось у ближнього красти, ошукати ближнього, або не віддати боргу?

Чи не мав(-ла) охоти помножити свій маєток зі, захланності нечесним способом?

Чи не мав(-ла) думки не віддати позиченої речі?

Слова:

Чи не поміг(-ла) на шкоду ближньому радою, або похвалою?

Чи не вживав(-ла) неправди або кривоприсяги, щоб затаїти яку чужу річ?

Діла:

Чи не провадив(-ла) непотрібних процесів?

Чи не купував(-ла) краденої речі, хоч знав(-ла), що вона крадена?

Чи не купив(-ла) дешевше якусь річ, хоч знав(-ла), що багато більше варта?

Чи не продавав(-ла) яку злу річ за добру, або чи не мішав(-ла) злу з доброю?

Чи при продажу якої злої речі не прикрашував(-ла) її та чи не прихвалював(-ла)?

Чи при купівлі якої речі не ганив(-ла) її, щоб за безцінь купити?

Чи на непотрібні речі не марнував(-ла) часу й грошей, може, навіть, не своїх?

Чи не ошукав(-ла) кого при грі або чи не ошукав(-ла) кого на вазі й мірі при продажу?

Чи не займав(-ла)ся лихвою?

Чи не брав(-ла) у кого заставу й то несправедливо, себто більшого, як треба, як одежі, худоби, збіжжя, поля, а потім крутив(-ла) так, щоб тай застава у тебе лишилася?

А може заставлену в себе річ вживав(-ла) як свою, без дозволу власника?

Чи не вбирав(-ла)-ся та чи не вистроював(-ла)ся понад свій стан і чи не справляв(-ла) дорогого, непотрібного одягу зі шкодою своїй родині?

Чи не нищив(-ла) чужих засівів на полях?

Чи не випасав(-ла) худобою чужої паші, або чи не казав(-ла) дітям гнати на чуже?

Чи не зробив(-ла) якої іншої шкоди ближньому?

Чи не платив(-ла) сам собі з чужого?

Чи не жадав(-ла) якої винагороди за щось, що тобі не дуже належалося?

Чи позичену в кого річ віддав(-ла) на час, чи власник мусів тобі аж пригадати, а ти, може, ще гнівав(-ла)ся на нього? Може, як той забув, що ти в нього позичив(-ла), а ти й не гадав(-ла) віддати, а як вже задавнилося, ти вживав(-ла) як власну річ?

Чи винагородив(-ла) кому заручену річ, як той, що за нього ти ручив(-ла), умер не віддавши?

Чи не брав(-ла) якої лихви, або чи не робив(-ла) якого контракту заказаного правом і справедливістю, і чи перед тим не забув(-ла) порадитися щодо тієї речі якого совісного чоловіка?

Чи не нищив(-ла) таких речей, що не були твоєю власністю, а лиш на час винаймлені, напр., дім, поле і т. п.

Недбальство:

Чи додержав(-ла) обітниць, що їх дав(-ла) у контрактах або добровільній угоді?

Чи не лінував(-ла)ся до праці, яку ти був(-ла) зобов'язаний(-а) робити?

Чи не задержував(-ла) слугам і робітникам належної їм заплати?

Чи не обтягав(-ла) їм заплатити?

Чи не обтягав(-ла) їм з платні за те, що в часі своєї роботи, не хочючи, яку річ ушкодили або знищили?

Чи не задержував(-ла) в себе якої знайденої речі не питаючи про власника, або як власник питав в тебе за нею, чи не таїв(-ла) ти?

Чи не завідував(-ла) недбало сиротинським, вдовиним та церковним майном або майном якого товариства або братства?

Чи не відмовив(-ла) своєї допомоги такому, що був(-ла) в наглій або конечній потребі?

Чи рятував їх тоді чим зі свого майна, як позичкою без проценту або якоюсь заставою?

Чи давав(-ла) милостиню убогим?

Чи намагав(-ла)ся перестерегти ближнього перед нещастям, шкодою?

Чи спиняв(-ла) зло, коли було це в твоїй силі, як ти був(-ла), напр., над ким настоятелем(-кою).

Восьма Заповідь

Думки:

Чи не підозрював(-ла) другого або чи не посуджував(-ла) без відповідної підстави?

Чи не посуджував(-ла) кого про чарівництво, ворожбитство, крадіж і т. п.

Слова:

Чи не виявив(-ла) перед свого підозріння, або посуджування на ближнього?

Чи не виявив(-ла) якої речі, що тобі хто повірив під обов'язком заховання тайни?

Чи не казав(-ла) неправди на ближнього, або й зі шкодою для нього?

Чи не говорив(-ла) перед ким на ближнього таких злих діл, що про них крім тебе це ніхто не знав?

Чи не обмовляв(-ла) кого в якій тяжкій речі, про яку ще ніхто не знав, або чи не слухав(-ла) радо, як інші обмовляли?

Чи не розносив(-ла) поголосів, що наносили шкоду ближньому?

Чи не займав(-ла)ся плітками?

Чи не підлещував(-ла)ся кому для того, щоб тим чином зискати що, або щоб навіть тим пошкодити ближньому?

Чи кого не зневажав(-ла)?

Чи не намовляв(-ла) кого до фальшивого зізнання, або чи сам(-а) фальшиво не свідчив(-ла)?

Діла:

Чи не вносив(-ла) незгоди між інших?

Чи не оскаржив(-ла) кого фальшиво?

Чи не таїв у суді правди тому, що одних ти любив(-ла), інших же ненавидів(-ла)?

Чи не пошкодив(-ла) кому обмовою так, що він стратив роботу, яку мав, або не дістав роботи, яку мав дістати?

Недбальство:

Чи перепинював(-ла), як міг, обмови або інші які злі бесіди, що приносили шкоду ближньому?

Чи віддавав(-ла) належну честь тим, що їм повинен(-а) був(-ла) віддати?

МОЛИТВИ ПЕРЕД СПОВІДДЮ

Отче небесний! Я тяжко згрішив(-ла) перед Тобою, і тому не смію піднести очей до Тебе, свого Бога. Я гордо спротивив(-ла)ся Твоїй св. волі, подоптав(-ла) Твої Св. Заповіді й проміняв Твою любов на гідь гріховну! Боже, в Трійці Єдиний! Ти сотворив мене на Свій образ і подобу й дав мені безсмертну душу, а я жив(-ла), неначе нерозумне створіння. Ти, Боже, призначив мене до вічного щастя в небі, а я віддав(-ла) себе в гірку неволю диявола.

Ти, Боже, святість сама. Перед величністю Твоєю пануть ниць Херувими, а я, нужденний черв'як земний, зважив(-ла)ся Тебе зневажати! Боже мій, я впав(-ла) так тяжко, бо більше полюбив(-ла) земську марноту й гріх, як Тебе, найвище моє добро Та, Господи, Ти бачиш, тепер моє серце. Боже, мій, Ти бачиш кий біль проймає мою душу за безчисленні мої беззаконня. Прости мені Господи, прости мені! Здійми з мене, нещасного(-ої), увесь гріховний тягар! Очисти мене, Боже, з беззаконій моїх! Змилосердися наді мною, Боже, і буду Тобі від сьогодні служити вірно й щиро і жити лише для Твоєї слави, Боже мій. Амінь.

Покутна молитва царя Манасії

Господи Вседержителю, Боже Отців наших: Авраама, Ісаака й Якова та праведного їх роду! Ти сотворив небо й землю з усією їх красою, Ти зв'язав море словом наказу Свого. Ти замкнув безодню й запечатав її Своїм страшним і славним Іменем. Тебе все боїться й усе дрижить перед лицем Твої слави, бо недосяжна велич слави та страшний гнів грози Твоєї на грішників. Але ж бо й незміримо та предивне милосердя Твоє! Ти бо, Боже мій, пан найвищий, найкращий, довготерпеливий й премилосердний. Ти болієш над злобою людською. Ти, Господи, заради превеликої доброти Своєї, обіцяв зглянутись на покуту й простити всім тим, що проти Тебе прогрішилися! З превеликого милосердя Свого назначив Ти грішникам покуту для їх спасіння. Ти ж бо, Господи, не постановив покути для праведних: Авраама, Ісаака й Якова, що не прогрішилися проти Тебе, а для

мене грішного(-ї), бо гріхів моїх понад число морського піску! Розмножились гріхи мої, Господи, розмножились так, що я недостойний(-а) підняти очі та дивитись на висоту небесну — через многі свої неправедності. Я аж до землі пригнувся від множества залізних кайданів (своїх гріхів) так, що вже й не в силі піднести голови. І нема для мене полегші, бо роз'явив(-ла) я гнів Твій, творив(-ла) лукавство перед Тобою, не виконав Твоїї волі, ні наказів Твоїх. Але сьогодні склоняю коліна свого серця, благаючи у Тебе милосердя.

Згрішив(-ла) я, Господи, згрішив(-ла), та й свідомий(-а) я беззаконій своїх. Але прошу Тебе й молю: прости мені, Господи, прости мені! Не губи мене враз із моїми беззаконнями. Не гнівайся на мене вічно й не пам'ятай мені злоби моєї. Ти, Господи, Бог тих, що каються! Тож покажи й на мені всю доброту Свою й спаси мене, негідного(-у), з великого Свого милосердя, я ж за це хвалити Тебе буду по всі дні свого життя, бо Тебе славлять усі небесні сили й Твоя є слава на віки вічні. Амінь.

Молитва покаєння Преп. Андрея Критського

Іди, нещасна душе моя, враз зі своїм тілом та сповідайся Творцеві Всесвіту! Залиши вже давнє своє безумство та принеси Богу сльози покути.

Пішов(-ла) я за прикладом Адама, не послухав(-ла) Бога. Тепер бачу, що за гріхи мої Бог мене залишив і позбавив утіх і вічного царства.

Горе мені! Чому ти, нещасна душе моя, стала схожа до Єви? Чому ти простягла руку до закананого дерева й покуштувала овоч безумства?

Ти, Сотворителю, справедливо прогнав з раю Адама, бо він не виконав однієї Твоїї Заповіді. А що жде мене, нужденного(-у), мене, що раз у раз відкидаю Твої життєдайні слова?..

Перевищив(-ла) я Каїнів злочин, бо добровільно став(-ла) вбивцею сумління! Служив(-ла) я тілу, проти душі ж воював(-ла) лукавими своїми ділами.

Авелевої праведності я не наслідував(-ла), Ісусе, ніколи не принісши дарів Тобі милих, ні справі Тобі приємних, ні жертви чистої, ні життя невинного.

Згадай же, душе моя, той день і годину, коли Бог з'явився! Ридай і плач, щоб Тобі довелося бути чистою в годину Страшного Суду!

Ти, душе моя, сама відкрила на себе всі спуски Божого гніву, і, як землю потопом, ти затопила все своє тіло, усі свої діла й усе життя, а сама залишилась поза рятівним ковчегом.

Колись Господь спустив вогонь і спалив содомян за гріхи їх. Ти ж, душе, запалила вогонь пекельний і в нім маєш згоріти.

Находить, душе моя, кінець, а ти про це не дбаєш і не готуєшся. Встань, уже при дверях Суддя! Час життя, неначе сон, як цвіт минає, чому ж, отже, поспішаєш за марнощами?

Спасайся, душе моя, роздумай над своїми проступками, постав їх собі перед очима, пролий рясні сльози покути, визнай перед Христом свої діла й задуми, та зробися уже праведною.

Не було в житті людським гріха, ні проступку, ні злоби, що їх я не допустив(-ла)ся би думкою, словом і ділом. Спасе!

Піди, душе моя, за прикладом кровоточивої невісти, приблизься й доторкнися риз Христових, щоб ти одужала від ран своїх, та щоб почула від Нього слова: «Віра твоя спасла тебе!»

Прокажена рука Мойсеєва нехай пересвідчить тебе, душе моя, що Бог може проказу очистити, тож не впадай у розпуку, хоч Ти вся вкрита струпами гріхів.

Усі тайни свого серця я розкрив(-ла) перед Тобою, Суддею своїм. Тож зглянься на смуток мій, зглянься на суд, що сам я видав проти себе й помилуй мене, милосердний Боже, отців наших!

Лякають і страшать мене вогонь пекельний, тяжкі докори, що, неначе черв'як, точитимуть мою совість, лякає мене й скрегіт зубів у вічних муках! Тому благаю Тебе: помилуй мене, Спасе! Прости мені й дозволюй, щоб я знайшов(-ла)ся колись між вибраними Твоїми.

Хоч тяжко грішив(-ла) я, Спасе, але знаю, що Ти — Чоловіколюбець. Ти хоч караєш, але жалієш грішників і над ними змилюєшся. Коли бачиш, що грішник плаче. Ти поспішаєш, як той отець, щоб призвати блудного сина.

Стою я в покорі перед дверима Твого милосердя, Спасе. Не вкинь мене, невірного(-у) слугу, до пекла, але подай мені прощення.

Попав(-ла) я в гріхи, неначе між яких розбійників. Покалічений(-а) і покритий(-а) ранами. Але Ти, Христе Спасе, прийди й оздрави мене!

Як Ти врятував Петра, що кликав: «Спаси мене!», так визволи мене від звіря, що нападає на мою душу й виведи мене з пропасті гріховної!

Як розбійник, кличу до Тебе: «Пом'яни мене Господи!» Як Апостол Петро, гірко плачу та молю Тебе, Спасе; «Полегши мені мій гріховний тягар!»

Благаю Тебе, як митар: будь мені милосердний. Проливаю сльози, як блудниця, й кличу: «Прости мені!»

На подобу жінки хананейської взиваю і я: «Помилуй мене, Сину Давидів!»

Достойних плодів покути не домагайся від мене. Боже, бо сила моя змаліла в мені. Але Ти Сам подай мені засмучене серце й покуту духу, щоб я приніс(-ла) Тобі їх, мій Спасе, як жертву Тобі милу.

Судде мій, що маєш прийти з Ангелами судити світ! Поглянь милосердним оком на мене й хоч я з-поміж усіх людей найбільший грішник(-ця), прости мені й помилуй мене. Амінь

ПРИСТУПАЮЧИ ДО СПОВІДІ ГОВОРИ МОЛИТВУ:

Я грішний(-а), сповідаюся Господу Богу всесильному, в Св. Трійці єдиному, Пречистій Діві Марії, святому Ангелові Хоронителеві, усім Святим і вам, Отче Духовний, з усіх своїх гріхів, що ними

прогнівив(-ла) я Господа Бога свого від св. Хрещення, відколи прийшов(-ла) до розуму, а найбільше від останньої моєї сповіді — ділом, словом, думкою й усіма моїми почуваннями.

Примітка: Коли священник дає розрешення, бийся в груди й кажи: «Боже, будь милостив мені грішному(-ій)!» Після розрешення, як священник дасть знак, що можна відійти, перехрестися й піди перед св.Тайни або перед образ Пречистої Діви й подякуй Господу Богу, що увільнив тебе від гріхів.

МОЛИТВИ ПІСЛЯ СВ. СПОВІДІ

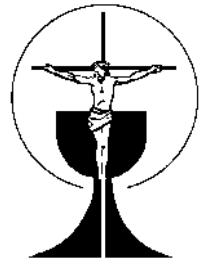
Слава Тобі, Господи, слава Тобі Царю, слава Тобі, Сотворителю мій і Спасителю, що Ти не дав мені загинути в безодні гріхів, а врятував мене, як вирятував еси Петра, що потопав на морі. Славлю, величаю і дякую Тобі, Господи, за цю превелику ласку. Та з вдячності за це постановляю міцно любити лише Тебе одного й служити Тобі до останньої хвилини свого життя так, як Ти сам цього бажаєш. Прийми, премилосердний Ісусе, цю мою щирю заяву й просвіти Своєю всемогутньою ласкою, щоб я дотримав(-ла) того всього, що Тобі тепер обіцяю. Амінь.

МОЛИТВА

Слава, честь і поклін Тобі, безконечно милосердний Боже, що Ти зглянувся ласкаво на мої сльози й не погордив моїм розкаяним серцем. Боже мій! Ти, неначе євангельський Отець, вийшов назустріч мені, блудній своїй дитині й зняв з мене тягар моїх гріхів! Ти, Боже, розірвав ланцюги, що ними зв'язав мене пекельний ворог. Ти моїй совісті, моему серцю приніс щастя і неземний спокій.

Боже! Я пересвідчив(-ла)ся, що милосердя Твоє безконечне, а ласкавість Твоя безмежна! Ти, Боже, не покарав мене за безліч моїх беззаконій, але очистив мою душу і прийняв мене негідного(-у), за Свою дитину.

Але Ти, Боже, знаєш мою нестійкість, знаєш теж силу та завзятість ворогів моєї душі. Тому благаю Тебе: подай моему розумові світло, щоб я вже ніколи не зблудив(-ла) з дороги святих Твоїх Заповідей і волю мою утверди в доброму, щоб я лише Тебе одного любив(-ла) і Тобі одному служив(-ла) на всі дні життя свого. Амінь.

Молитва до Пречистої Діви й до Святих

Пресвята й Преблагословенна Діво Маріє! Ти вже багатьом грішникам випросила ласку навернення й ласку перебування в доброму. Тому я в покорі серця прибігаю до Тебе й молю Тебе: випроси мені, Маріє, в Божественного Свого Сина ласку дотриматися всього того, що я сьогодні при Святій Сповіді постановив(-ла) та обіцяв(-ла). Вчини, Маріє, щоб я вже ніколи не відступив(-ла) від Твого Сина й свого Бога. Амінь.

Святий Ангеле Хоронителю, святий мій Покровителю, й усі Божі Угодники, заступіться за мене перед Богом й випросіть мені ласку, щоб я вже ніколи не захитав(-ла)ся у доброму та, щоб ніякі спокуси та прикроці життя не змогли мене відлучити від любови Христа, Бога мого. Амінь.

Примітка: Тепер відмов побожно та з увагою назначену покуту, віддай поклін Ісусові Христові, укритому в Пресв. Тайні Євхаристії та вийди спокійно з церкви. Після Св. Сповіді не віддавайся забавам і непотрібним розмовам, а намагайся більше часу використовувати на побожне читання, чи на молитву й на приготування до прийняття Ісуса, що має загостювати у твоєму серці.

СВ. ПРИЧАСТЯ

У житті християнина є дві найважливіші хвили: хвилина смерті, коли то він має стати перед справедливим суддею Христом, і хвилина Святого Причастя, коли Христос приходиться до християнина відвідати Його. Після нашої смерті Христос виступить як гострий суддя. У Святому Причасті Христос приходиться повний любови та милосердя. Як не хочеш дрижати колись, перед Христом зі страху, приймай Його тепер з пошаною та любов'ю!

Гідне святе Причастя наділяє душу превеликими скарбами ласк Божих. Воно усуває з душі гріхи повсякденні, оберігає від гріхів тяжких, втихомирює пристрасті, дає світло й силу в боротьбі зі злом.

Гідне Святе Причастя збільшує в нас ласку освячаючу, наділяє душу спокоєм, єднає нас з Христом Богом і є для нас запорукою воскресіння до небесної слави. Хто гідно причащається, той, за словами Ісуса Христа, мешкає в Ньому.

Зрозумій, отже, що всі багатства й достоїнства світу — це ніщо, порівняно зі скарбами й достоїнством. Святого Причастя готуйся вже кілька днів раніше щирішою молитвою, точнішим збереженням думок і охочішим виконанням обов'язків свого стану.

МОЛИТВИ ПЕРЕД СВ. ПРИЧАСТЯМ

Молитва св. Василя Великого

Владико, Господи Ісусе Христе, Боже наш, джерело життя й безсмертя, Творче всього видимого й невидимого, предвічний Сину предвічного Отця! Ти з превеликої доброти прийняв на Себе людське тіло й за нас, невдячних і грішних, пішов на хрест і Своєю Кров'ю відновив нашу гріхом зіпсовану природу! Ти, безсмертний Царю, прийми моє розкаяння, нахили вухо до мене й вислухай моїх слів: згрішив(-ла) я, Господи, згрішив(-ла) перед небом і перед Тобою й став(-ла) негідний(-а) того, щоб глянути на висоту Твоїї слави. Я бо, Господи, переступив(-ла) святі Твої Заповіді, погордив(-ла) Твоїми наказами і тим тяжко образив(-ла) Твою доброту. Але Ти, найкращий і наймилосердніший Господи, не хотів, щоб я загинув(-ла) враз зі своїми беззаконнями! Ти чекав терпеливо на моє навернення. Ти, Господи, сказав устами пророка, що не хочеш смерті грішника, але щоб грішник навернувся й жив. І справді так воно є. Ти, Владико, не хочеш погубити діло рук Своїх, — і не мила Тобі погибель людини. Бо Ти хочеш, щоб усі прийшли до пізнання правди й щоб усі доступили спасіння. Тому й я, хоч став(-ла) невільник(ою) гріха, хоч пішов(-ла) за пристрастями, хоч осквернив(-ла) у собі Божий образ, однак не впадаю в розпуку. Пам'ятаю, що я — Твоє створіння, премилосердний Боже!

Тож з упованням на Твою безконечну доброту приходжу до Тебе. Прийми мене, Господи, як Ти прийняв Магдалину, розбійника, митаря, забери з мене весь тягар моїх гріхів. Ти, Господи, взяв на Себе гріхи цілого світу, Ти зцілюєш людські немочі, Ти кличеш до Себе й заспокоюєш натруджених і обтяжених. Бо Ти, Господи, прийшов на землю не для праведних, але щоб грішників привести до покути. Тож молю Тебе, Господи: очисти мене від усякої душевної й тілесної скверни! Навчи мене жити свято й у Твоїй боязні, щоб я з чистою совістю удостоїв(-ла)ся прийняти Пресвяте Тіло Твоє і Пречисту Кров Твою і мав(-ла) Тебе, живого й перебуваючого в мені з Отцем і Святим Духом. Лише прошу Тебе, Господи Ісусе Христе і Боже мій, щоб Причастя пречистих і життєдайних Твоїх Святих Тайн не було мені на осудження та щоб я через негідне приймання їх не стягнув(-ла) на себе ще більшої недуги душі й тіла! Але вчини, щоб я до кінця життя свого приймав(-ла) Святі Твої Тайни на укріплення в дорозі до життя вічного, на забезпечення перед Страшним Твоїм Судом: Бажаю разом із усіма Святими стати учасником(-цею) небесних дібр, що їх Ти, Господи, приготував тим, що Тебе люблять і славлять на віки. Амінь.

Молитва св. Івана Золотоустого

Господи, Боже мій! Знаю, що я негідний(-а) і неприготований(-а) так, щоб Ти міг достойно увійти під крівлю дому душі моєї. Однак я молю Тебе, Ісусе: як Ти зійшов з висоти небесної і як понизив Себе для нас, так зійди сьогодні до мене негідного(-ї)! Я Благаю Тебе, Ісусе: як Ти забажав замешкати у вертепі, у яслах, так увійди, Ісусе, у моє осквернене тіло й замешкай у моїй, недостойній Тебе, душі! Я прошу Тебе, Господи: як Ти, Ісусе, увійшов до дому Семеона прокаженого й не відмовився вечеряти разом із грішниками, так увійди ласкаво в дім, хоч грішної, але розкаяної, душі моєї. Ісусе мій! Ти не відкинув грішниці, що приступила до Тебе, Ти не гидився її скверних і нечистих уст, коли цілувала Твої ноги, тож змилосердися й наді мною, грішним(-ою), і не гидься мого скверного та нечистого язика. Нехай, Ісусе, Пресвяте Тіло Твоє й чесна Кров Твоя освятить, просвітить і оздоровить упокорену мою душу і тіло. Нехай полегшить мені

великий тягар моїх гріхів, нехай оберігає мене від диявольських спокус, нехай погамує мої грішні бажання, нехай умертвить мої пристрасті. Нехай подасть мені силу заховати св. Твої Заповіді, нехай пресвяте Тіло Твоє й чесна Кров Твоя, Ісусе Христе, буде мені на збільшення Твоєї Божої ласки та на заслугу на Твоє Царство.

Ісусе Христе, Боже мій! Я приходжу до Тебе з великим сподіванням на Твою безконечну доброту й молю Тебе, Господа і Бога свого: освяти мій розум і серце, освяти все моє нутро і цілого(-лу) мене віднови. Ісусе! Подай мені рятівний страх перед Тобою й не дозволяй, щоб я у своїм житті коли-небудь утратив(-ла) Тебе й Твою святу ласку. Благаю Тебе, Ісусе, будь мені невідступним помічником, оберігай протягом усього часу мого туземного життя та сподоби мене враз зі Святими стати праворуч Тебе завдяки молитвам Пречистої Твоєї Матері, небесних Ангелів і всіх Святих Твоїх. Амінь.

Молитва

Боже мій, єдиний Спасе мій! Ти сказав: «Прийдіть до мене всі стружені й обтяжені, а я заспокою вас!» Це я приходжу до Тебе, прибудь і Ти, щоб мене врятувати. Приходжу до Тебе, єдиний Лікарю мій, прийди й Ти до мене, щоб вилікувати мене. Приходжу до Тебе, єдиний Спасителю мій, прийди до мене, щоб мене врятувати. Приходжу до Тебе, єдине Добро моє, прийди і Ти до мене, щоб збагатити мене.

Приходжу до Тебе, єдиний Царю мій, прийди до мене, щоб у мені царювати.

Приходжу до Тебе, єдиний Обручнику мій, прийди до мене, щоб я міг(-ла) злучитися з Тобою нероздільно, на всі віки.

Ісусе мій, будь мені Спасителем! Подай Себе моему тілу, щоб у ньому згасити вогонь пристрастей! Подай Себе душі моїй, щоб її просвітити! Подай Себе моему серцю, щоб його запалити й зроби схожим до Твого Божественного Серця! Прийди до мене і замешкай у мені, щоб я з Тобою і у Тобі пізнав(-ла) Твого Отця і Всесвятого Духа так, як треба Його знати, щоб Його достойно величати, Його любити, Йому на віки служити. Амінь.

Молитва перед Святим Причастям

Вірую, Господи, й ісповідаю, що Ти воістину Христос, Син Бога живого, що прийшов у світ грішників спасти, з яких перший (перша) — я. Вечері Твоєї тайної днесь, Сину Божий, мене причасника (причасницю) прийми, бо ворогам Твоїм тайни не повім і цілунку не дам Тобі, як Юда, але як розбійник сповідаюся Тобі:

Пом'яни мене, Господи, коли прийдеш, у Царстві Твоїм.

Пом'яни мене, Владико, коли прийдеш, у Царстві Твоїм.

Пом'яни мене, Святий, коли прийдеш, у Царстві Твоїм.

Нехай не на суд і не в осудження буде мені причастя Святих Твоїх Тайн, Господи, а на зцілення душі й тіла.

Боже, милостивий будь мені грішному (грішній).

Боже, очисти мої гріхи і помилуй мене.

Без числа нагрішив (нагрішила) я, Господи, прости мені.

МОЛИТВИ ПІСЛЯ СВ. ПРИЧАСТЯ

Молитва св. Івана Золотоустого

Христе й Боже мій! Я, що удостоївся(-ла)ся Причастя Пресвятого Тіла Твого й чесної Крови Твоєї, вихваляю, поклоняюся, славлю і величаю Тебе за все, що Ти, Господи, зробив для спасіння мого. Амінь.

Молитва св. Кирила Александрійського

Святе Тіло Твоє, Господи Ісусе Христе, Боже наш, нехай послужить мені на життя вічне, а чесна Кров Твоя — на відпущення гріхів. Пресвята ця Євхаристія нехай вийде мені на душевну радість та на здоров'я. А в день страшного приходу Твого, Господи Ісусе Христе, зроби, щоб я, ради Причастя Святих Твоїх Таїн, удостоїв (-ла)ся стати праворуч Твоєї слави й славити Тебе, разом з Пречистою Твоєю Матір'ю й усіма Святими. Амінь.

Молитва св. Ігнатія

Душе Христова, освяти мене. Тіло Христове, спаси мене. Крове Христова, напій мене. Водою з боку Христа, укріпи мене. Страсте Христова, зміцни мене. Не дозволяй мені віддалитися від Тебе. Від злого ворога душевного стережи мене.

У годині смерті моєї поклич мене й кажи тоді мені прийти до Тебе, щоб зі Святими Твоїми хвалив Тебе — на віки вічні. Амінь.

Молитва св. Августина

Господи, Ісусе Христе! Нехай я пізнаю Твою велич, а свою нікчемність. Нехай не бажаю нічого, лише Тебе! Нехай гиджуся собою, а люблю Тебе. Нехай усе роблю ради Тебе. Нехай лише про Тебе думаю, Боже мій! Нехай себе вмертвляю, щоб я жив(-ла) у Тобі. Коли щось мені трапиться, нехай те прийму, немов від Тебе самого. Нехай бажаю мати Тебе вождем. Нехай забуваю про себе, а біжу до Тебе. Нехай не довіряю собі, а сподіваюся на Тебе. Нехай моє серце належить Тобі. Поглянь на мене, щоб я полюбив(-ла) Тебе! Поклич мене, щоб я був(-ла) з Тобою і Тобою радів(-ла) на віки. Амінь.

Молитва св. Томи

Господи Ісусе Христе, Боже мій! Благаю Тебе: нехай Твоя воля буде моєю волею, моєю розкішшю, моєю любов'ю.

Вчини, щоб я її всіма силами шукав(-ла), а знайшовши, виконав(-ла) її. Покажи мені, Господи, свої дороги, направ мене на Свої стежки.

Ти маєш щодо мене Свої наміри. Подай мені світло, щоб я міг(-ла) їх впізнати. Подай ласку, щоб я міг(-ла) свято жити аж до остаточного спасіння моєї душі. Щоб я був(-ла) байдужий (-а) до всього, що минає й не хотів(-ла) нічого більше знати, тільки Тебе, щоб я любив(-ла) святою любов'ю все те, що Твоє, а, передовсім, Тебе самого, Боже мій, Тебе єдиного! Зроби, щоб усяка розкіш була мені гірка без Тебе, марне всяке бажання, крім Тебе, милий всякий відпочинок, що не є в Тобі! Нехай у кожній хвилі, добрий Ісусе, Душа моя підноситься до Тебе, нехай життя моє буде одним нерозривним почуванням любові до Тебе!

Дай мені добре пізнати те, що мертвим є кожне діло, що не служить на Твою славу. Нехай моя побожність буде не так навичкою, як, радше, безустанним гарячим піднесенням серця до Тебе.

Ісусе Христе, розкоше моя і моє життя! Вчини Своєю ласкою, щоб покора моя була далека від облудного удавання, радість без розтріпання, сумування без упадку в душі. Щоб моє поступання було поважне, без гостроти. Вчини Ісусе, щоб я говорив(-ла) без двозначності, бояв(-ла)ся Тебе, та не впадав(-ла) у розпуку, щоб я сподівав(-ла)ся на Тебе, та без легкодушного уповання; щоб я був(-ла) завжди чистий(-а) і непорочний(-а), щоб наказував(-ла) без гніву, любив(-ла) без облуди, любив(-ла) ближнього без гордості, слухав(-ла) без відповіді, терпів(-ла) без нарікання.

Ісусе, добро моє найвище! Прошу Тебе: дай мені серце, що всю любов склало б у Тобі одному, щоб ніяка буря ним не захитала. Прошу Тебе: дай мені вірне й стале серце, що ніколи не хиталось би, ніколи не падало; серце відважне, що після кожної бурі завжди було б готове до нової боротьби; серце просте, що ніколи не далось би звести на манівці.

Боже милосердний! Вчини, щоб моя покута дала мені відчути гострі кільця Твого тернового вінця, щоб Твоя ласка обсипала мене Своїми дарами на цій дорозі вигнання; щоб вічне блаженство напоїло мене Твоїми небесними радощами в надземній вітчині. Амінь.

Молитва до Пречистої Богородиці

Пресвята Богородице, світе притемненої моєї душі, надіє моя, покрове, пристане, потіхо й відродо! Дякую Тобі, що Ти удостоїла мене, негідного, бути причасником Пречистого Тіла й Чесної Крови Сина Свого. Ти породила джерело безсмертя, тож оживотвори мене, мертвого(-у), гріхами. Ти, милостивого Бога ласкава Мати, помилуй мене та клади у моє серце правдиве розкаяння й щирий жаль за мої гріхи; дай мені до останньої хвили життя приймати Пречисті Тайни не на осудження, а на освячення й ізціленім душі й тіла мого та подай сльози покаяння, щоб я величав(-ла) і прославляв(-ла) Тебе на всі дні життя свого. Амінь.

Молитва до Ісуса Христа

Найдорожчий Ісусе! Нехай завжди й на всі віки буде слава й подяка Тобі, присутньому в Пресвятій Євхаристії! Любове, достойна всякої любові небесної й земної! Любове, що з незвичайної Своєї ласкавості зробила ласку прийняти людську природу ради нас, невдячних грішників, і в часі болючого бичування вилила Свою найдорожчу Кров і винищила Себе на скромнім хресті для вічного життя всіх! Тепер я просвічений живою вірою, з щирим почуванням душі та запалом серця молю Тебе покійно: через безмірні заслуги Твоїх Страстей, дай мені сили та мужності, щоб я винищив(-ла) усі свої злі нахили, що панували у моєму серці та щоб я славив(-ла) Тебе навіть у найприкріших смутках, служив(-ла) Тобі точним виконанням усіх своїх обов'язків і так ненавидів(-ла) гріх, що дійшов(-ла) до правдивої святости. Амінь